

Sþ.

603. Nefndarálit

um till. til þál. um samgöngubaetur í Barðastrandarsýslu.

Frá minni hluta allsherjarnefndar.

Tillagan fer fram á það, að skipuð sé sérstök þriggja manna milliþinganeftnd til þess að athuga og gera tillögur um vegabætur í Barðastrandarsýslu.

Fyrir Alþingi 1943 var lögð tillaga um linurit yfir veginum, og var hún samþykkt 3. des. 1943. Með samþykkt þeirrar tillögu var ætlað til þess, að glöggj yfirlit fengist um vegakerfið í hinum ýmsu sýslum og héruðum landsins. Ríkisstjórnin hefur ekki enn látið framkvæma þessa tillögu, væntanlega af sparnaðarástæðum, því fyrir liggja næg gögn til að gera það, ef vilji til þess er fyrir hendi.

Það er vitanlegt, að veganet landsins er misþétt og misgott í hinum ýmsu héruðum og sýslum, enda hafa héruðin sem stendur mismunandi brýna þörf fyrir veginum.

Sérstaka þýdingu hefur það allt af verið talið hafa, að höfuðstaður landsins væri í sem beztu vegasambandi við nærliggjandi landbúnaðarhéruð. Til þess að athuga, hvernig því yrði bezt komið fyrir, var skipuð sérstök milliþinganeftnd í mars 1944. Hún starfaði til seint á árinu 1945 og skilaði þá áliti. Kostnaður var talinn á kostnaði við vegagerð ríkisins, og þó að deila megi um, hvort það hafi verið rétt, þá sér enginn eftir þeim þúsundum, sem nefndin kostnaði, því að þörfin á því að sameina menn um hagkvæma lausn á samgöngum Suðurlandsundirlendisins og Reykjavíkur var svo brýn og aðkallandi. En þegar þessi vegur — sem nú er kallaður Austurvegur — er undanskilinn, er mikill ágreiningur um, hvar sé mest þörf á að gera vegabætur í landinu. Flutningsmaður tillögunnar telur þessa mesta þörf í Barðastrandarsýslu og vill setja sérstaka milliþinganeftnd til að rannsaka vegapörfinu þar, eins og gert var með Austurveg. Þessa telur minni hlutinn enga þörf. Hann viðurkennir, að íbúum Patreksfjarðar er brýn þörf að komast í sem bezt vegasambandi við sveitir til þess að geta dregið að sér landbúnaðarvörur og þá sérstaklega mjólk, því að eins og kunnugt er, eru skilyrði til þess að hafa kyr á Patreksfirði mjög slæm. En svipað má segja um fleiri kauptún hér á landi, og má því segja, að Patreksfjörður hafi hér litla sérstöðu. Minni hluti allsherjarnefndar telur eðlilegt og sjálfsagt, að vegamálastjóri með sínum aðstoðarmönnum meti og geri áætlanir um vegi í Barðastrandarsýslu, eins og annars staðar í landinu, og að hann láti þá staði ganga fyrir rannsókn, þar sem veganna er mest þörf, eins og er þar, sem eftir er að tengja saman fjölmenn þorp, er vantar landbúnaðarvörur, og sveitir, sem geta selt vörurnar, ef vegasamband vantaði ekki.

Minni hluti allsherjarnefndar leggur því til, að Alþingi samþykki svo hljóðandi

RÖKSTUDDA DAGSKRÁ:

Í trausti þess, að ríkisstjórnin hlutist til um, að vegamálastjóri láti sitja fyrir að mæla og gera kostnaðaráætlunar um vegagerðir þar, sem vegasamband vantar milli sveita, er hafa landbúnaðarvörur að selja, og þorpa, þar sem sömu landbúnaðarvörur vantar, tekur deildin fyrir næsta mál á dagskrá.

Alþingi, 21. mars 1946.

Páll Zóphóniasson,
frsm.

Sigurður Thoroddsen.

Barði Guðmundsson.